1963
ଜୁଲାଇ, 31

ଚେରୁବିନ୍ ଗ୍ରେଗରୀ

ବନାମ

ବିହାର ରାଜ୍ୟ

(ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବି. ପି. ସିହ୍ନା, ଜେ. ସି. ଶାହ ଏବଂ ଏନ. ରାଜଗୋପାଳ ଆୟାଙ୍ଗର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଅପରାଧିକ ବିଚାରଣ - ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ - ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ମାଲିକମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରାଗୁଡ଼ିକ 99, 103, 304A

ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 304-A ଅଧୀନରେ ଦୋଷାରୋପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ମୃତକ ଜଣକ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଘର ନିକଟରେ ରହୁଥିଲେ । ଘଟଣାର ପ୍ରାୟ ଏକ ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବରୁ ମୃତକଙ୍କ ଘରର ଶୌଚାଳୟର କାନ୍ଥ ଭୁଷୁଡି ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ମୃତକଙ୍କ ସହ ଅନ୍ୟମାନେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଶୌଚାଳୟ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସେଠାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଆସିବାକୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ । ତେବେ, ମୌଖିକ ଚେତାବନୀଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଭାବହୀନ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ଶୌଚାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଉଥିବା ରାସ୍ତାରେ ଏକ ଅନାବୃତ୍ତ ତମ୍ବା ତାର ଲଗାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଘରର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ତାର ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ଥିବା ଉକ୍ତ ତାରଟିରେ ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା । ଘଟଣା ଦିନ ମୃତକ ଜଣକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଶୌଚାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ସେ ଉପରୋକ୍ତ ଲଗାଯାଇଥିବା ତାରକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ଫଳରେ ତାଙ୍କର ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ଏବଂ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 304A ଅଧୀନରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ : (1) ସମ୍ପତ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାରର ଆଳ ଗ୍ରହଣୀୟ ନଥିଲା କାରଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଛାଯାଇଥିବା ଫାନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଆଘାତ ହୋଇଛି ତା'କୁ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 99 କିମ୍ବା 103 ର ପରିସରଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

1963
ଚେରୁବିନ୍ ଗ୍ରେଗରୀ
ବନାମ
ବିହାର ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଆୟାଙ୍ଗର

(2) ଜଣେ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ *ଭୟଙ୍କର ଅପରାଧୀ* ଥିଲେ, ଜଣେ ଆଇନବିରୋଧୀ ନଥିଲେ । ଏକ ପରିସରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି, କେବଳ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି ତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହିଂସା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଘାତ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଅଧିକାର ମାଲିକ କିମ୍ବା ଦଖଲକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ପରୋକ୍ଷରେ ଆଘାତ ପହଞ୍ଚାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜାଗା ଉପରେ କିଛି କରିଲେ, ଯାହାର ପ୍ରଭାବରେ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କୁ ଗୁରୁତର କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ବୋଲି ସେ ଜାଣିଥାନ୍ତି, ସେହି ସମାନ ନୀତି ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3/1962 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 124/1960ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 20, 1961 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, *ଡି. ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, *ଏସ. ପି. ବର୍ମା* ।

ଜୁଲାଇ 31,1963 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଆୟାଙ୍ଗର

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଆୟାଙ୍ଗରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଚମ୍ପାରଣର ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହା ଏକ ଆବେଦନ । ତାଙ୍କ ଶୌଚାଳୟରେ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ରୋକିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଘର ପଛପଟେ ସେ ଲଗାଇଥିବା ଏକ ଅନାବୃତ୍ତ ତମ୍ବା ତାର ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସି ଜଣେ Mst. ମାଡିଲେନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 304A ଅଧୀନରେ ଦୋଷାରୋପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ମୃତ ମାଡିଲେନ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଘର ନିକଟରେ ଥିବା ଏକ ଘରର ଜଣେ ଅନ୍ତେବାସୀ ଥିଲେ । ଘଟଣା ଦିନ ଅର୍ଥାତ - ଜୁଲାଇ 16,1959ର ପ୍ରାୟ ଏକ ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବରୁ ମୃତକଙ୍କ ଘରର ଶୌଚାଳୟର କାନ୍ଥ ଭୁଷୁଡି ପଡ଼ିଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କ ଶୌଚାଳୟ ସର୍ବସାଧାରଣର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲା । ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସମେତ ମୃତକ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଶୌଚାଳୟ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏହାକୁ ବିରୋଧ

କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଇନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସେଠାକୁ ଆସିବାକୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ବାରଣ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୌଖିକ ଚେତାବନୀଗୁଡ଼ିକ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି କାରଣରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶୌଚାଳୟରେ ପ୍ରବେଶକୁ ବିପଜ୍ଜନକ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ଯଦିଓ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଆରୋପିତ କେତେକ ତଥ୍ୟକୁ ନେଇ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ନିମ୍ନ ଅଦାଲତମାନଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିରୀକୃତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତାହା ଆଉ ଆପତ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିନଥିଲେ । ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କ ଶୌଚାଳୟରେ ମୃତକଙ୍କ ପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରବେଶକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ସେପରି ପ୍ରବେଶକୁ ବିପଜ୍ଜନକ କରିବାକୁ ଯାଇ (1) ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ତାଙ୍କ ଶୌଚାଳୟକୁ ଯାଉଥିବା ରାସ୍ତା ଉପରେ ଏକ ତମ୍ବାର ତାର ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ, (2) ଯେ, ଏହି ତାରଟି ଅନାବୃତ୍ତ ଏବଂ ଅଣବିଦ୍ୟୁତରୋଧିତ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଘରର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ତାର ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ଥିବା ଉକ୍ତ ତାରଟିରେ ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା, (3) ତାରଟିରେ ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା ବୋଲି କୌଣସି ଚେତାବନୀ ନଥିଲା, (4) ମୃତକ ଜଣକ ତାର ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ନଆସି ଶୌଚାଳୟ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ବାହାରକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ତାଙ୍କ ହାତ ଉକ୍ତ ତାରଟିକୁ ଛୁଇଁଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏକ ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ ଯାହାଫଳରେ ସେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି ନିମ୍ନ ଅଦାଲତମାନେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 304A ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଦୋଷୀ ଥିଲେ ଯାହା ଅଧିନିୟମିତ କରେ :

"304A. ଯିଏ ଦଣ୍ଡଯୋଗ୍ୟ ନରହତ୍ୟା ପରି କୌଣସି ବେପରୁଆ କିମ୍ବା ଅବହେଳାଜନିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୁଏ, ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜେଲଦଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା କିମ୍ବା ଉଭୟ ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯିବ ।"

ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ଯୁକ୍ତି ବାଢିଥିଲେ ଯେ ମୃତକଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଚେତାବନୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଥିଲା: (1) ଯେ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିବା ସମୟରେ ସକାଳ ହୋଇସାରିଥିଲା, ତେଣୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆଲୋକ ଥିଲା, ଏବଂ (2) କିଛି

ଦୂରରେ ଏକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଆଲୋକ ଜଳୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଚେତାବନୀ ହୋଇପାରିବନାହିଁ କାରଣ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନଟି କେବଳ ସଠିକ ରୂପେ ଆଲୋକିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତାରରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବାର ସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ଉକ୍ତ ତାରରେ ପ୍ରବାହିତ ବିଦ୍ୟୁତର ଭୋଲଟେଜ୍ ଅଧିକ ଥିବାରୁ ଏହା ମାରାତ୍ମକ ଥିଲା, ଏବଂ ଏପରି ଅଧିକ ଭୋଲଟେଜରେ ଏହାକୁ ଚାର୍ଜ କରିବା ଏକ 'ବେପରୁଆ କାର୍ଯ୍ୟ' ଥିଲା କାରଣ ଏହା ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁରୁତର ପରିଣାମକୁ ବେଖାତିର ଭାବରେ ଅଣଦେଖା କରି ଏହାକୁ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ବିଦ୍ୱାନ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 304 ଅଧୀନରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଦୋଷାରୋପ ମଧ୍ୟ ରୁଜୁ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କର ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଦୋଷରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଦ୍ୱାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ଆଇନଗତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଏହା ଥିଲା ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ଆତ୍ମରକ୍ଷା କରିବାର ଅଧିକାର ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗ ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ବିଦ୍ୱାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କର ଏହି ପ୍ରତିରକ୍ଷାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନଟି, ଆମ ମତରେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଠିକ୍ ଥିଲା । ସେହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ, ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 97ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାରଟି ଉକ୍ତ ସଂହିତାର ଧାରା 99ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବଶବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଛାଯାଇଥିବା ଫାନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଆଘାତ ଲାଗିଛି, ତାହା ସଂହିତାର ଧାରା 99 କିମ୍ବା ସୁନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ, ଧାରା 103ର ପରିସରଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ଏହି ପ୍ରତିରକ୍ଷାକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇନଥିଲା, ତେଣୁ ଏହା ଉପରେ ଅଧିକ ଆଲୋଚନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ।

ତେବେ, ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏକ ଭିନ୍ନ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମୃତକ ଜଣକ ଜଣେ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ, ଯିଏ ଜଣେ ମାଲିକ, ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ ଥିଲା, ତେଣୁ, ଏହି ଆଘାତର କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ ଦଖଲକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି କାରଣ ନ ଥିଲା ଏବଂ ଯଦି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ

କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଆଇନତଃ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଅପରାଧ ହୋଇପାରିବନାହିଁ । ଏହି ତର୍କରେ କୌଣସି ସାରବତ୍ତା ନାହିଁ । ପ୍ରଥମତଃ, ଯେଉଁଠି ଆମ ପାଖରେ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା ଭଳି ଏକ ସଂହିତା ରହିଛି, ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଅପରାଧର ଉପାଦାନ ଏବଂ ସେଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅପରାଧ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛି, ସେଠାରେ ଆମେ ବିଚାର କରୁ ଯେ, ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧକୁ ଅନୁମୋଦିତ କିମ୍ବା ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ ଛଡା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି ସଂହିତା ବାହାରେ କୌଣସି କମନ ଲ' ନୀତିର ଆହ୍ୱାନକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଠିକ୍ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମୃତକ ଆହତ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଯୋଗ୍ୟ ଅପରାଧ ନୁହେଁ ବୋଲି ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ମତ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଜଣେ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ *ଭୟଙ୍କର ଅପରାଧୀ* ଥିଲେ, ଜଣେ ଆଇନବିରୋଧୀ ନଥିଲେ । କେବଳ ଏହି ତଥ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ଜମିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି, ତାହା ମାଲିକ କିମ୍ବା ଦଖଲକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହିଂସା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଘାତ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ନୀତି ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଜମିରେ ଏପରି କିଛି କଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ଆଘାତ ପହଞ୍ଚିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ବୋଲି ସେ ଜାଣିଥିବା ଉଚିତ୍, ତାହା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ ହେବ । ତେଣୁ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯିଏ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ଉପରକୁ ଗୁଳି ଚଳାଇବା ପାଇଁ ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ୍ ବନ୍ଧୁକର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ, ସେ ଆଇନତଃ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁଥିରେ ଆହତ ବ୍ୟକ୍ତି କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଇଂଲିଶ କୋର୍ଟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଫାନ୍ଦ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ-ବନ୍ଧୁକ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଅନାବୃତ୍ତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ତାର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ କମ୍ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି, ଏବଂ ଏପରି ଏକ ଫାନ୍ଦ ବିଛାଇବା ପ୍ରକୃତରେ "ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଗୁଳି ନଚଳାଇ ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ଗୁଳି କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା" ଅଟେ । ନିଃସନ୍ଦେହ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉପଯୁକ୍ତ ଯତ୍ନ ନେବା ମାଲିକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ମାଲିକର ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ଯେପରିକି ଫାନ୍ଦ ବିଛାଇବା କିମ୍ବା ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କୁ ଜାଣିଶୁଣି କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନାବୃତ୍ତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ତାର ବିଛାଇବା କିମ୍ବା ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ବେପରୁଆ ଭାବରେ ଅଣଦେଖା

କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଯେପରି ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲୁ, ତାରରେ ପ୍ରବାହିତ ବିଦ୍ୟୁତର ଭୋଲଟେଜ୍ କୌଣସି ବିବାଦକୁ ବାରଣ କରେ ଯେ ଏହା କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏକ ଯଥାର୍ଥ ପୂର୍ବ ସତର୍କତା ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା । ଇଉନାଇଟେଡ କିଂଡମର ଆଇନ ସଂସ୍କାର କମିଟି ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଦଖଲକାରୀଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଥିତି ସମ୍ପର୍କରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି:

"ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କୁ, ଯେ କି ପରିସରରେ ଥାଆନ୍ତି କିମ୍ବା ପରିସରରେ ଥାଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ମାଲିକ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି, ଶାରୀରିକ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ଫାନ୍ଦ ବିଛାଇବା କିମ୍ବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାକି ତାଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଆଘାତ ପହଞ୍ଚାଇବ ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ସେ ମାନବ-ଫାନ୍ଦ ବିଛାଇବା କିମ୍ବା ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁକ ଲଗାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ବିଶେଷତ୍ୱ ନଥିବା ସାଧାରଣ ସଭ୍ୟ ଆଚରଣଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ନୁହେଁ ।

ଏହି ପରୀକ୍ଷଣରେ ବିଚାର କରାଯିବାରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଛି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଭିତ୍ତିହୀନ ।

ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହେଲା ଏବଂ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ